

[Ole Olsen.]

negative, er spørgsmålet om den nye form for patentering af medicin, hvorefter selve præparatet kan patenteres, medens det tidligere kun har været fremstillingsmetoden. Hvis vi var meget utilfredse med den nuværende ordning, kunne vi administrere den lidt anderledes, eller vi kunne have opgivet at have patent på medicinske præparater, også på fremstillingsmetoder, som man f. eks. har haft det i Italien. Jeg mener i og for sig, i modsætning til hvad der står her, at de italienske erfaringer i mange retninger har været ganske positive med ikke at tillade patent på medicin. F. eks. var prisen på tetracykliner i begyndelsen her i landet 60–70 kr. for en portion på 12 piller, mens den i Italien var 16–17 kr. Det synes jeg godt kan give grund til at overveje lidt, hvor godt det er.

Der siges også meget ærligt fra indenrigsministeriet, at lovforslaget vil give en tendens til generelt højere lægemiddelpriser, og at lovforslaget ud fra dette synspunkt ikke er ønskeligt.

Ligeledes beklager seruminstitutet sig og siger, at det vil vanskeliggøre fremstillingen af vacciner og andre biologiske lægemidler, hvis denne lov bliver vedtaget.

Jeg mener, at den største indvending rent materielt imod loven er medicinområdet. Jeg har i sinde at spørge så udførligt som muligt i udvalget for at få meget grundigt redegjort for, hvad virkningerne eventuelt kan forventes at blive på dette område; for både for sygesikringen og for private er det omkostninger, som virkelig betyder noget. Jeg kan minde om hr. Hilmar Baunsgaards ord om, hvorfor vi skulle ind i EF: for den daglige husholdnings skyld. Her kunne man måske sige, at vi for den daglige eller måske knap så daglige husholdnings skyld bør sørge for, at dette lovforslag aldrig bliver vedtaget.

Ganske vist tilråder Industrirådet det, og så skal man selvfølgelig se på forbrugerne, det kan måske være lige så vigtigt, men jeg tror heller ikke, Industrirådet rigtig har taget højde for det besvær, som specielt mindre danske virksomheder kan blive udsat for. Der er nævnt den meget kraftige stigning i antallet af patenter og det overvågningsbesvær, som specielt mindre virksomheder vil få, dels for at se, om deres egne patenter bliver krænket, men minsandten også for at passe på, at man ikke kommer til at lave krænkelser af andres patenter; det besvær må man forvente bliver særdeles stort.

Det kan være en farlig sag for en mindre virksomhed at begynde at spise kirsebær med de store. Man ved jo, at internationalt er om trent de kostbareste retssager, der findes, retssager, som drejer sig om krænkelser af patentrettigheder. Det er tit sådan, at mindre virksomheder simpelt hen må opgive at føre sagerne på forhånd, såfremt de er i konflikt med de store multinationale selskaber, fordi de ikke er i stand til at skaffe de midler, der skal til for at føre sådanne retssager.

For, at dette synspunkt er rigtigt, taler også de sproglige bestemmelser, hvor man ikke normalt kan vente, at alle dokumenter bliver oversat til dansk. Det kan godt være, Industrirådets folk og visse store virksomheders folk og meget trænede patentingeniører ikke vil få vrøvl på grund af det sproglige, men man kan nok vente, at mange mindre virksomheder i højeste grad vil få besvær, når de nu ikke lænere kan finde dokumenterne på dansk.

Ministeren siger – og det drejer sig, så vidt jeg erindrer, specielt også om medicin – at såfremt der sker konkurrencemæssige forvridninger, som er uheldige for landet, kan man gribe ind ifølge monopolloven og prisloven. Jeg ved ikke, hvorfra ministeren har fået den idé. Der vil normalt ske det, at f. eks. udenlandske selskaber, i kraft af at vi anerkender patent på medicin, forhøjer priserne ved eksport her til landet. Jeg kan ikke se, hvordan monopoltilsynet hverken ifølge den ene eller den anden lov kan gribe ind over for disse virksomheders forhøjelse af priserne. Vi har set det rundt omkring i verden: hvor man selv har en patentlov, der beskytter medicin, bliver dette benyttet af de store multinationale selskaber til at forhøje prisen på medicin. Derfor kan jeg slet ikke se fordelene i denne forbindelse.

Det lader til, at socialdemokratiet i dette tilfælde har styr på sin gruppe. Nu er hr. Camre, så vidt jeg kan se, ikke til stede – det er jo ret nemt at overse salen for øjeblikket – men jeg erindrer hr. Camres heroiske optræden i formiddags, eller hvornår det nu var, hvor han ene mand gik imod sit parti. Jeg ved også, at hr. Camre har erklæret sig som EF-modstander, og at hr. Camre samtidig har interesseret sig meget for medicinalindustrien og for medicinpriserne, så jeg er meget spændt på at se, hvordan hr. Camre vil stemme, når vi engang skal stemme om dette lovforslag.

Det ligger jo desværre sådan, at det håb, vi har om at få standset dette lovforslag, når soci-